

[Ole Bernt Henriksen]

med lederformat, der faktisk giver sig selv skylden for det, man får i folkemunde. Jeg synes, det blev pareret meget elegant, og jeg vil da gerne i den anledning fremsætte en erklæring. Hr. Steen Folke har altid forekommet mig at være noget at det mindst terroristiske, vi havde gående herinde.

Jeg skal herefter vende mig til hr. Lasse Budtz, om hvem jeg vil sige, at jeg synes, at han i sin anden omgang tegnede en noget større klarhed og kontinuitet i Danmarks udenrigspolitik, for så vidt angår socialdemokratiet, end han gjorde i sit første indlæg. Det er jeg meget glad for, for vi skal være opmærksomme på, at det, vi lægger her, er et moralsk pres på den tyrkiske regering, og dette moralske pres kan kun lægges, hvis der ikke er sprækker i den vægt, som lægger dette pres.

Vi kan ved andre lejligheder tillade os at diskutere nuancer mellem os – dem skal der såmænd nok være nogle af, skønt jeg håber, de bliver få – men netop i denne sag er det vigtigt, når det drejer sig om et moralsk pres, at vi præsenterer en enig front. Her vil jeg igen meget gerne complimentere hr. Steen Folke, som virkelig forstod det. Det fremgik af hr. Steen Folkes tale, at han havde det ærinde, at der skulle tegnes en front af enighed herinde. Jeg må indrømme, at jeg synes, hr. Steen Folkes tale var dygtigere, hvis det var målet, end hr. Gert Petersens, som var en mere splittende tale.

Vedrørende dagsordenerne havde jeg lyst til at citere Ibsen, der siger, at der er forskel på løgn og profetisk tale. Derfor skal jeg nøjes med at sige, at det er nok profetisk tale, når jeg siger, at hvis hr. Bjørn Elmquists og regeringspartiernes dagsorden kommer til afstemning først, er der jo en vis sikkerhed for, at den bliver vedtaget. Men det vil nok vække nogen forundring ude omkring i landet og måske også i udlandet, hvis det tidligere regeringsparti ikke kan stemme for eller rettere stemmer imod vores dagsorden. Det er vist uhørt, at man underkender sine tidligere gode gerninger, for gode gerninger har det jo været.

Jeg synes, hr. Lasse Budtz' dagsorden er uhensigtsmæssig. Vi har været enige om, at det var nemmere at lægge moralsk pres på Tyrkiet inden for Europarådet. Det har vi været hele tiden. Vi har rejst en sag mod dem. Og så kommer man bogstavelig talt og

vil løslade den person, som er indsat i vare-tægtsfængsel, mens retssagen forberedes. Det kan da ikke været rigtig velbetænkt.

Jeg skal gøre det meget usædvanlige at sige til hr. Lasse Budtz: i betragtning af, at vi faktisk ikke bestiller andet end at rose den tidligere udenrigsminister og den tidligere regering og holde fast i det, som hr. Lasse Budtz selv har været med til at initiere med så stor styrke, så træk den dagsorden tilbage. Den er noget pjat. Den er så meget pjat, at regeringen ikke har nogen problemer med den. Lad os samles om en dagsorden, sådan at vi er enige herinde og kan sige til tyrkerne, at det danske folketings vedtog i enighed at forfølge den udenrigspolitik over for Tyrkiet, som vi har fulgt i nogen tid, og som vi strammede op i sommer. Men lad os ikke tage en dagsordenskamp om det her.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Med hensyn til rækkefølgen af afstemningerne om dagsordensforslagene i morgen skal jeg tillade mig at henlede opmærksomheden på forretningsordenens § 34.

(Kort bemærkning).

Halvgaard (FP):

Jeg tror da, at alle partier ønsker – det gælder i hvert fald for fremskridtspartiets vedkommende – at menneskerettighedskonventionens indhold respekteres af alle nationer. Det fremgik af hr. Steen Folkes indlæg, at fremskridtspartiet så stort på menneskerettighederne. Det er i hvert fald urigtigt.

De dagsordensforslag, der nu foreligger, er for så vidt begge i uoverensstemmelse med fremskridtspartiets politik, idet vi siger, at vi ikke skal blande os i andre nationers forhold. Begge dagsordensforslagene forudsætter jo eller har forudsat en vis indblanding. Nu ved jeg ikke, hvilke af de to dagsordensforslag der først kommer til afstemning, men jeg kan forstå på grundlag af de udtalelser, hr. Bernhard Baunsgaard er kommet med, at uanset hvilket der kommer først, bliver der stemt ja fra radikal side. Jeg kan forstå, at så kan det blive afgørende for en vedtagelse, hvordan fremskridtspartiets stilling er til de to dagsordensforslag. Vi foretrækker af de to den af hr. Bjørn Elmquist formulerede dagsorden, så hvis den kommer til afstemning